ΗΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου ἀριθ. 17, Πάροδος Λεκαβητοῦ.

Συνδρομὴ Ἐσωτερικοῦ φρ. 12. — Συνδρομὴ Ἐξωτερικοῦ φρ. 15

ἔτος Δ. Περ. Β — ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῇ Ἰουνίου 1899 — Ἀριθ. 6

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ἀπανταχοῦ ὑπάρχει κόνις ἐν τε τῇ θαλάσσῃ καὶ τῇ ξηρᾷ, ἐν τε τῇ κοιλάδι καὶ ταῖς κορυφαῖς τῶν ὀρέων. Ἡ κόνις αὕτη εἰσέρχεται καὶ εἰς τὰς βαθυτάτας καὶ στενωτάτας κοιλότητας τῆς γῆς. Οὐδεμία λάρναξ εἶναι τοσοῦτον μυστηριώδης, ὥστε νὰ διαφύγῃ τὴν παρουσίαν αὐτῆς. Πᾶσα πνοὴ ἀνέμου φέρει κόνιν εἰς τὸν ἀνοικτὸν ὀφθαλμόν, καὶ ὅμως οὗτος δὲν τυφλοῦται, διότι ἐν αὐτῷ ὑπάρχει πηγή τις εὐκινητοτάτου ὑγροῦ, ἀδιαλείπτως ἐξερχομένου κάτωθεν τῶν βλεφάρων, διοχετεύοντος δὲ ἐπὶ τοῦ βολβοῦ καὶ ἀποπλύνοντος καὶ τὸ ἐλάχιστον μέριον κόνεως. Ἀλλὰ τὸ ὑγρὸν τοῦτο, τὸ τοσοῦτον πρόσφορον εἰς τὸν ὀφθαλμόν, ἔχει ὀξύτητά τινα, ἥτις ἐνίοτε καθίσταται τόσον ἰσχυρά, ὥστε θὰ κατέκαιε τὸ δέρμα καὶ θὰ κατέστρεφε τὰ βλέφαρα, ἐὰν κατὰ τὰ ἄκρα αὐτῶν δὲν ἐπήρχετο λιπαρά τις οὐσία διοχετεύμενη ἐπὶ τῶν ἐπιφανειῶν, ἥτις εἶναι ἀδιαπέραστος ὑπὸ τῶν ὑγρῶν, τῶν ἀναγκαίων ὅπως ἀποπλύνωσι τὸν βολβόν. Τὸ γαστρικὸν ὑγρόν, ἔχον μαλακὴν καὶ γλυκεῖαν γεῦσιν, διαλύει καὶ τὴν ἐκλεπτοτάτην τῶν εἰς τὸν στόμαχον εἰσερχομένων τροφῶν. Οὐδεμίαν μὲν ἐπιρροὴν ἔχει ἐπὶ τῶν ἁπλῶν ἰνῶν τοῦ ζῶντος στομάχου, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ζώσης χειρός· ἀλλὰ κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου καταβιβρώσκει τὰ ὄργανα ταῦτα τοῦ σώματος ὡς τὸ ἰσχυρότατον τῶν ὀξέων.

Ἡ ἐκ τῶν πνευμόνων ἐξερχομένη πνοὴ τοσοῦτον στερεῖται ζωτικῶν ἰδιοτήτων, ὥστε δύναται, ἐὰν τις ἀναπνεύσῃ αὐτὴν πάλιν ἄνευ ἑτέρου ἀέρος καθ' ἣν στιγμὴν ἐξέρχεται τῶν χειλέων, νὰ ἐπιφέρῃ ἄμεσον θάνατον ἐκ πνιγμοῦ, καὶ ἐὰν δὲ ἐφέρετο διὰ τοῦ ἀέρος πέριξ ἡμῶν, μεγίστη καὶ ὀλεθρία θὰ ἦτο ἡ ἐπιρροὴ αὐτῆς ἐπί τε τῆς ὑγείας καὶ ζωῆς ἡμῶν. Ἀλλ' ἡ φύσις αὐτῆς εἶναι τοιαύτη, ὥστε οὖσα ἐλαφροτέρα τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, ἅμα ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων καὶ τῶν ῥωθώνων, ἀναβαίνει ταχέως πολὺ ὑπεράνω τῆς ἀναπνευστικῆς ἡμῶν περιφερείας, ὅπως ἐπανορθωθῇ ἐκεῖ, ἀνανεωθῇ καὶ σταλῇ πάλιν ὀπίσω καθαρὰ καὶ ζωτική. Πόσον δὲ ταχέως γίνεται εἰς τὰ ἀνώτερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας ἡ ἀνάδασις τῆς ἐκ τῶν χειλέων ἡμῶν ἐξερχομένης πνοῆς, καταδείκνυται καὶ καθορᾶται πρὸ πάντων κατὰ ψυχράν τινα πρωΐαν. Ἀλλ' ὅσον κακὸς καὶ θανατηφόρος καὶ ἂν εἶνε ὁ ἐκπνεόμενος ἀήρ, ἡ φύσις, σοφὴ καὶ οἰκονόμος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῆς καθιστᾷ καὶ ταύτην χρήσιμον κατὰ τὴν ἔξοδόν της διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων, καὶ παράγει ἐξ αὐτῆς τοὺς ψιθυρισμοὺς τοῦ ἔρωτος, τὰς γλυκείας τῆς ἀγάπης ἐκφράσεις, τοὺς ἁβροὺς τόνους τῆς ἀνθρωπίνης συμπαθείας, τοὺς ἡδεῖς ἤχους τῆς θελξικαρδίου μουσικῆς καὶ τὴν ἐπαγωγὸν καὶ πειστικὴν εὐγλωττίαν τοῦ ἐξόχου ῥήτορος.

Ο ΥΠΝΟΣ

Ἀπὸ τὴν θαυμασίαν μελέτην, τὴν ἀνακοινωθεῖσαν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Γάστωνος Ποὰ περὶ ὕπνου, λαμβάνομεν τὰς γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος περικοπὰς καὶ συμβουλὰς περὶ τῆς καταστάσεως ταύτης, εἰς τὴν ὁποίαν διερχόμεθα τὸ τρίτον τῆς ζωῆς μας.

Καὶ πρῶτον ἓν ζήτημα πόσον χρόνον ἀντέχει τις εἰς ἀϋπνίαν; Ἐγένοντο δοκιμαὶ εἰς τὰ ζῶα πρῶτον. Ἐκρατήθησαν ἄϋπνοι σκύλοι οἱ ὁποῖοι μετά τινας ἡμέρας ἔχασαν τὸ ἥμισυ τοῦ βάρους τοῦ σώματός των καὶ μὲ ὅλας τὰς φροντίδας κατόπιν δὲν διεσώθησαν τοῦ θανάτου. Ὅσον δὲ μικροτέρας ἡλικίας ἦσαν τόσον ὀλιγώτερον ἀντεῖχον εἰς τὴν ἀϋπνίαν.

Εἰς τὴν νηστείαν οἱ σκύλοι ἀντέχουν πολὺ περισσότερον. Ὅθεν ὁ ὕπνος εἶναι ἀναγκαιότερος τῆς τροφῆς.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐγένοντο πολλὰ πειράματα ἐφήβων, ὅπως καταμετρήσωσι τὴν ἀντοχὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἀϋπνίαν.

Παρέμειναν τινες ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας καὶ τρεῖς

νύκτας ἄϋπνοι, ἀλλ' αἱ δυνάμεις τοῦς ἐγκατέλιπον καὶ τὴν τετάρτην νύκτα ἐκοιμῶντο ἑξηντλημένοι.

Εἰς Ἀμερικανὸς παρέμεινεν ἐννέα ἡμέρας ἄϋπνος, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὁ θάνατός του.

Πόσον πρέπει νὰ κοιμᾶταί τις ;

Ἐφ' ὅσον ἡ ἐγκεφαλικὴ λειτουργία εἶναι ἀνεπτυγμένη ἐπὶ τοσοῦτον ὀλιγώτερος ὕπνος ἀναγκαιοῖ.

Οἱ μωροὶ καὶ εὐήθεις κοιμῶνται περισσότερον. Οἱ χωρικοὶ ὀλιγώτερον. Ἔτι ὀλιγώτερον ἀκόμη οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων καὶ ἐὰν ἐξετάσωμεν τοὺς ἄνδρας, τῶν ὁποίων ἡ κεφαλικὴ λειτουργία ἦτο τὰ μέγιστα ἀνεπτυγμένη, ὡς τοῦ Γκαῖτε, Οὐμβόλδ, Σίλλερ, τοῦ Καντίου, τοῦ Ναπολέοντος, εὑρίσκομεν ὅτι 4 ἢ 5 ὡρῶν ὕπνος τοῖς ἐπαρκεῖ.

Ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν ὅμως τοῦ ὕπνου πρέπει νὰ διακρίνωμεν τὰς ἡλικίας. Εἰς τὸ νήπιον καὶ τὸν ἄνηβον, τῶν ὁποίων ἡ λειτουργία τοῦ ἐγκεφάλου βαίνει αὐξάνουσα, ὁ ὕπνος πρέπει νὰ βαίνῃ ἐλαττούμενος. Νήπιον μέχρι 2 ἐτῶν πρέπει νὰ κοιμᾶται 18 ὥρας, μέχρις 6 ἐτῶν 14 ὥρας, μέχρις 8 ἐτῶν 12, τέλος μέχρι τῆς ἐφηβότητος 12 ὥρας.

Ὁ ἔφηβος πρέπει νὰ κοιμᾶται ἑπτὰ ὥρας κατ' ἐλάχιστον. Εἰς τοὺς γέροντας, τὸ ζήτημα τῆς διαρκείας τοῦ ὕπνου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀνθηρότητος τῆς διανοητικῆς αὐτῶν δυνάμεως. Ἐφ' ὅσον διατηροῦσι ταύτην ἐπὶ τοσοῦτον ἔχουσιν ἀνάγκην ὕπνου.

Ἡ περίφημος μαθηματικὸς τοῦ Μοάβρ εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν ἐκοιμᾶτο 20 ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον.

Ποία εἶναι ἡ καταλληλοτέρα ὥρα πρὸς κατάκλισιν ;

Τὸ ἑνωρὶς κοιμᾶσθαι καὶ ἑνωρὶς ἐγείρεσθαι τῶν ἀρχαίων ἔχει τὴν ἐπιστημονικήν του ἀλήθειαν. Ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι τῶν πόλεων δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμόσουν τὴν δίαιταν ταύτην.

Ἡ κατάλληλος ὥρα κατακλίσεως εἶναι ἡ 10η ἑσπερινή. Τὸ πρωὶ νὰ ἐγείρεται τις ἀφοῦ ψέξῃ.

Τὸν χειμῶνα δ' ἀπαιτεῖται περισσότερος ὕπνος τοῦ θέρους.

Κοιμώμενοι πρέπει νὰ συνειθίσωμεν νὰ εἰσπνέωμεν διὰ τῆς ρινὸς καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ στόματος διὰ τρεῖς λόγους : Πρῶτον, διότι ἡ διὰ τοῦ στόματος εἰσπνοὴ δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ βῆχα, ὅστις νὰ μᾶς ἀφυπνίσῃ. Δεύτερον, διότι ἀποφεύγει τις τὸ ἀνιαρὸν ροχάλισμα. Καὶ τρίτον, διότι ὁ ἀὴρ διὰ τῆς ρινὸς διϋλίζεται κάλλιον ἐκ τῶν μικροβίων, ἅτινα περιέχει.

Ἡ ἀϋπνία δυνατὸν νὰ προέλθῃ ἐξ ἀδιαθεσίας ἰδίᾳ στομαχικῆς. Ἐπισυμβαίνει ἰδίᾳ εἰς τοὺς νευροπαθεῖς, εἰς τοὺς ὑπερβολικῶς καταγινομένους διανοητικῶς καὶ σωματικῶς, τῶν ὁποίων ἡ εἴσροὴ τοῦ αἵματος εἰς τὸν ἐγκέφαλον βαίνει αὐξάνουσα καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας ψυχροὺς τοὺς πόδας. Διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀϋπνίας πρέπει πρῶτον νὰ ἐξευρεθῇ τὸ αἴτιον. Καὶ ἄλλοτε μὲν ἐπιβάλλονται ψυχρολουσίαι τῆς κεφαλῆς, ἄλλοτε ἀλατοῦχα θερμόλουτρα τῶν ποδῶν.

Ἡ κατάχρησις τοῦ ὕπνου εἶνε βλαβερά. Εἰς τοὺς παῖδας ἐμποδίζει τὴν κανονικὴν ἀνάπτυξιν τῆς διανοητικῆς αὐτῶν δυνάμεως.

Εἰς τοὺς ἡλικιωμένους ἐπιφέρει κακὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος καὶ ἄλλα ἐκ τούτου σοβαρὰ ἐπακόλουθα.

Ὁ Κάντιας, ὅστις ἐκοιμᾶτο περίπου 4 ὥρας, εἶχε δίκαιον λέγων εἰς τοὺς μαθητάς του· «Δὲν σᾶς ἐννοῶ πῶς θέλετε νὰ ἐπιμηκύνητε τὴν ζωήν, ἐνῷ κοιμᾶσθε τὸ ἥμισυ τοῦ χρόνου.»

Ἡ κλίνη, τὸ εὐγενὲς ἔπιπλον, κατὰ τὸν Ξαβιὲ δὲ Μαίστρ, πρέπει νὰ τοποθετῆται μακρὰν τοῦ παραθύρου διὰ τὸν φόβον τῶν ρευμάτων. Τὰ ἐκ πτίλων στρώματα εἶναι ἀκατάλληλα, διότι προκαλοῦσιν ἐξασθενίζουσαν ἀφίδρωσιν Πρέπει νὰ εἶναι ξηρὰ καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν τὰ κλινοσκεπάσματα ἐπίσης.

Ἡ θέσις τοῦ σώματος δύναται νὰ εἶναι ποικίλη ἡ ὑπτία εἶναι ἐπιβλαβής. Καλλιτέρα ἡ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς. Οἱ ἀναιμικοὶ πρέπει νὰ κοιμῶνται μὲ χαμηλὸν προσκεφάλαιον. Τοὐναντίον οἱ πληθωρικοί

Ο ΛΟΧΑΓΟΣ ΔΡΑΫΦΟΥΣ

Ὁ λοχαγὸς Δρεϋφοῦς, ὁ συνταράσσων τὴν Γαλλίαν καὶ προσηλῶν τὴν περιέργειαν τοῦ κόσμου ὅλου, ἀπεβιβάσθη εἰς Κεμπερὼν τῆς Δυτικῆς Γαλλίας.

Ἡ δίκη του θὰ γίνῃ μετ' ὀλίγας ἡμέρας.

Καὶ τώρα πεῦ ὁ ἐξόριστος πατεῖ ἐκ νέου τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος του, εἰς τὰς παρημονὰς αὐτᾶς τῆς ἐπανορθώσεως πολλοὶ ἐκ τῶν στυγερωτέρων ἀδικιῶν, αἵτινες διεπράχθησαν ἐπὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης, μία σύντομος περίληψις τῆς ἱστορίας τῶν παθημάτων του καὶ τοῦ μαρτυρικοῦ βίου, ὁποῖον διήγαγεν ἐπὶ πέντε ἔτη, θὰ ἐνδιαφέρῃ, ὑποθέτομεν, τοὺς ἀναγνώστας μας. Τὸ μαρτυρολόγιον τοῦ Δρεϋφοῦς χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1894.

Κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ ἔτους ἐκείνου διεδόθη ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἀξιωματικός, ἀνήκων εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἀνεκαλύφθη ὡς ἔνοχος βαρυτάτης προδοσίας. Τὴν 1 Νοεμβρίου συνεκροτήθη ἐκτάκτως Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ στρατηγὸς Μερσιέ, ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἀνεκοίνωσεν ὅτι εἶχε διατάξει τὸν Στρατιωτικὸν Διοικητὴν τῶν Παρισίων νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις κατὰ τοῦ λοχαγοῦ Ἀλφρέδου Δρεϋφοῦς, ἀξιωματικοῦ τοῦ 14ου συντάγματος τοῦ πυροβολικοῦ, κατηγορουμένου ὅτι ἀνεκοίνωσεν εἰς ξένην δύναμιν τὸ περιεχόμενον μυστικῶν ἐγγράφων, ἀνηκόντων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. Πρὸ τούτου, καὶ ὡρισμένως τὸ Σάββατον, 13ην Ὀκτωβρίου 1894, ὁ λοχαγὸς Δρεϋφοῦς ἔλαβεν ἀπὸ τὸν ταγματάρχην Πατὺ δὲ Κλὰμ σημείωσιν, διὰ τῆς ὁποίας προσκαλεῖτο νὰ παράσχῃ μὲ πολιτικὰ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τὴν ἐπομένην Δευτέραν τὸ μεσημέρι.

Πράγματι, τὴν 15ην Ὀκτωβρίου, κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν, ὁ λοχαγὸς Δρεϋφοῦς, φέρων πολιτικὴν ἐνδυμασίαν, μετέβη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπου ὡδηγήθη ἀμέσως εἰς τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖον τοῦ στρατηγοῦ Μπωαντέφρ, ἀρχηγοῦ τῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων. Ἐκεῖ εὗρε συνηθροισμένους τὸν ταγματάρχην Πατὺ δὲ Κλάμ, ἕνα ἀστυνόμον ὀνόματι Κοσερὸρ καὶ τὸν ταγματάρχην Ἀνρῆ, οἵτινες τὸν ἐπερίμενον. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐξέπληξε τὸν Δρεϋφοῦς, διότι ἐνόμιζεν ὅτι προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Μπωαντὲρρ εἰς ἰδιαιτέραν συνομιλίαν. Οἱ τοῖχοι τοῦ δωματίου εἶχον διακοσμηθῇ μὲ καθρέπτας, εἰς τρόπον ὥστε οἱ μάρτυρες νὰ δύνανται νὰ βλέπουν καὶ τὴν ἐλαχίστην ἔκφρασιν τοῦ προσώπου τοῦ κατηγορουμένου. Ὁ ταγματάρχης Πατὺ δὲ Κλὰμ παρεκάλεσε τὸν Δρεϋφοῦς νὰ γράψῃ μίαν ἐπιστολὴν καὶ τοῦ ὑπηγόρευσε μίαν σημειώσιν ἀπὸ τὸ περίφημον *μπορντερό*, ἤτοι τὸ ἔγγραφον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εὑρέθη εἰς τὸ σκουπίδια τῆς γερμανικῆς πρεσβείας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κατηγορήθη καὶ καταδικάσθη ὁ Δρεϋφοῦς. Αἰφνιδίως ὁ ταγματάρχης διεκόπη καὶ εἶπεν ἀποτόμως εἰς τὸν Δρεϋφοῦς :

—Τὸ χέρι σας τρέμει, λοχαγέ.

—Τὰ δάκτυλά μου εἶνε παγωμένα, ἀπήντησεν ἡσύχως.

—Προσέξατε, πρόκειται περὶ σπουδαίας ὑποθέσεως, ἐξηκολούθησεν ὁ ταγματάρχης.

Ἔπειτα, ἀρπάσας αἰφνιδίως τὸν Δρεϋφοῦς ἀπὸ τὸν βραχίονα, ἀνέκραξε μὲ βραχνὴν φωνήν :

— Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου, σᾶς συλλαμβάνω ! Κατηγορεῖσθε ἐπὶ ἰσχάτῃ προδοσίᾳ !

Ὁ Δρεϋφοῦς ὡδηγήθη ἀμέσως ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὴν φυλακὴν Σὲρς Μιντί. Ἐλέχθη ἀπὸ τοὺς ἰχθρούς του, ὅτι μὲ τὴν νευρικότητα καὶ τὴν ταραχὴν ποῦ ἔδειξε κατὰ τὴν συνέντευξιν ἐκείνην, ὁ Δρεϋφοῦς ἐγένετο αὐτὸς αὐτὸς ἡ ἀφορμὴ τῆς συλλήψεώς του. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές. Ἀπεναντίας ὁ δυστυχὴς λοχαγός, μὴ ὑποπτευόμενος τίποτε, ἔδειξεν ἄκραν ἀπάθειαν καὶ ψυχραιμίαν.

Τὴν 14ην Ὀκτωβρίου ὑπεγράφη τὸ ἔνταλμα διὰ τοῦ ὁποίου διετάσσετο ἡ φυλάκισίς του εἰς τὴν φυλακὴν Σὲρς Μιντὶ καὶ τὴν 15ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ ταγματάρχης Φορνιζέτ, ὁ διοικητὴς τῆς φυλακῆς ἔλαβεν ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ τῆς ὁποίας διετάσσετο νὰ ἑτοιμάσῃ ἕνα καλὶ διὰ τὸν λοχαγὸν Δρεϋφοῦς. Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ἔφερεν ἐπίσης χρονολογίαν 14ης Ὀκτωβρίου. Ἐκ τούτου ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ σύλληψις τοῦ Δρεϋφοῦς εἶχεν ἀποφασισθῇ πρὸ τῆς δραματικῆς ἐκείνης συναντήσεως ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὅταν αἱ πύλαι τῆς φυλακῆς ἐκλείσθησαν ὄπισθεν τοῦ ἀτυχοῦς ὑποδίκου, ὁ ταγματάρχης Πατὺ δὲ Κλὰμ καὶ ὁ ἀστυνόμος Κοσερὸρ ἐπῆραν ἕνα ἁμάξι καὶ ἄνευ προειδοποιήσεώς τινος παρουσιάσθησαν ἀπροόπτως εἰς τὸ σπῆτί του.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΠΠΟΥ

(Συνέχεια ἴδε προηγουμένων φύλλων)

Ἡ διάκρισις μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐγίνετο τότε διὰ τῆς κατοχῆς ἵππου, ἡ δὲ λέξις ἱππότης ἦτο τὸ κυρίον χαρακτηριστικὸν αὐτῶν.

Εὐκόλως δύναται τις νὰ φαντασθῇ ἐκ τούτου τὸ πολεμικὸν φρόνημα τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Οἱ πλουσιώτεροι εἶχον ὄκτωθεν αὐτῶν καὶ τοὺς κατωτέρους ὁπλίτας, ἐννοεῖται πάντοτε ἱππεῖς· ἀλλὰ εἶχον καὶ τοὺς πεζοὺς αὐτῶν στρατιώτας. Ὁ στρατὸς αὐτῶν ἠρίθμει δέκα ἱππεῖς ἀνὰ 100 πεζούς. Ἡ ἀναλογία αὕτη τηρεῖται ἔτι καὶ σήμερον ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς σώμασι. Ὅστις τότε εἶχεν ἵππον ἐξησφάλιζε δι' ἑαυτὸν τὴν ὑπεροχήν, ἐκυριάρχει δ' ἐπὶ τῶν πεζῶν οὓς διηύθυνε κατὰ βούλησιν.

Ὁ ἱππότης του Μεσαίωνος, ἤτοι ὁ ἱππεύς, ἐθεωρεῖτο ὡς εἶδος Κενταύρου καὶ ὡς ὁ ἄρχων τῆς ἐρήμου οὐδέποτε ἐγκατέλειπε τὸν ἵππον του. Ὁ βίος τῶν δύο τούτων ὄντων εἶνε στενῶς συνδεδεμένος, καὶ ἡ συγγένεια αὕτη δικαιολογεῖται ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως δοῶν καὶ παντὸς εἴδους συγκοινωνίας, ἥτις ἀπέρρεε ἐκ τοῦ εἰδικοῦ πολιτισμοῦ τῆς παραδόξου ταύτης ἐποχῆς, καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος ἄνευ ἵππου οὐδὲν ἡδύνατο νὰ πράξῃ.

Χωρὶς νὰ πλανηθῶμεν διὰ μέσου τῶν ποικίλων λεπτομερειῶν τῆς ἱππικῆς ταύτης ζωῆς καὶ διὰ μέσου τῆς Εὐρώπης ὅπου ὁ πόλεμος ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἀπὸ πύργου εἰς πύργον εἶχε καταστῇ κοινωνικόν τι ἔθος τῶν τότε κατοίκων, θὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς ἐποχῆς ταύτης.

Καὶ πρῶτον ἡ ποίησις ἀπέδωκε τῷ ἵππῳ ποικίλας ὀνομασίας, αἵτινες σὺν τῷ χρόνῳ ἐξηλείφθησαν.

Ὁ μάχιμος ἵππος ἐκαλεῖτο ὁ τ ι μ η τ ι κ ὸ ς τοῦ ἱππότου ὅστις μετεχειρίζετο πάντοτε δύο πολεμικὰς περιβολάς. Ὁ μάχιμος οὗτος ἵππος ἦτο ἵππος μέγας, ὃν ὁ ἱππικόμος ὡδήγει διὰ τῆς χειρὸς καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ ἵππευεν ὁσάκις παρίστατο κίνδυνος καθ' ὁδόν. Κατὰ δὲ τὰς ἐπισήμους ἑορτάς, τελετὰς καὶ παρατάξεις δὲν μετεχειρίζοντο τὸν μάχιμον τοῦτον ἵππον ἀλλ' εἶχον οἱ βασιλεῖς, δεσπόται καὶ μεγιστᾶνες καὶ τὰ πομπικὰν αὐτῶν ἵππον, ἐφ' οὗ εἰσεπόμπευον εἰς τὰς πόλεις.

Αἱ ὡραῖαι γυναῖκες καὶ δεσποινίδες εἶχον ἐπίσης τοὺς λαμπρούς κέλητας αὐτῶν καὶ συνώδευον τοὺς κυρίους αὐτῶν εἰς τὰς ἱπποδρομίας. Οἱ ἵπποι αὐτῶν ἦσαν φορβάδες μεκείου ἀναστήματος κατὰ πέδην βαδίζουσαι καὶ αἵτινες ὡς ἐκ τῆς εὐπλοΐας αὐτῶν ἱππεύσεως ἐπευφλάσσοντο διὰ τὸ ὡραῖον φύλλον. Αἱ πυργοδέσποιναι μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως καὶ ἐπιδεξεως περιεφέροντο οὕτω ἐφίππως, πλουσιωτάτην δ' ἐκ πορφύρας καὶ μετάξης περιβολὴν περιβεβλημέναι, καὶ λόφους καλλιχρώμους στολίζουσαι, ἐκάλυπτον τὴν ἡγεμονικὴν αὐτῶν συνοδίαν.

Οἱ τῆς Ἱσπανίας βασιλεῖς προσέφερον ἐτησίως τῇ ἁγίᾳ Ἕδρᾳ ὡς φόρον ὑποταγῆς καὶ ὑπολήψεως λευκὸν κέλητα. Ἡ προσφορὰ αὕτη τῷ Πάπᾳ ἐθεωρεῖτο δικαιωματικὴ ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτῶν ὡς βασιλεῖς τῆς Νεαπόλεως.

Ἱππεύτρια Μεσαίωνος.

Τὸ ἔθος τῆς περιοδικῆς ταύτης ὑποταγῆς ἀνέρχεται μέχρι τῆς ἐποχῆς Σίξτου τοῦ Τετάρτου, ἀλλὰ ἡ προσφορὰ τοῦ λευκοῦ κέλητος εἰς τὴν ἁγίαν Ἕδραν φαίνεται πολὺ ἀρχαιοτέρα, διότι κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Βολταίρου ὤφειλεν ἕκαστος χριστιανὸς αὐτοκράτωρ συνεπείᾳ τῆς Ρωμαϊκῆς θρησκευτικῆς τάξεως νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Ποντίφηκος, νὰ τοῦ ἀσπασθῇ τοὺς πόδας καὶ νὰ ὁδηγήσῃ τὸν λευκὸν αὐτοῦ κέλητα ὁ ἵππος διὰ τοῦ χαλινοῦ μέχρι τοῦ διαστήματος ἐννέα Ρωμαϊκῶν βημάτων.

Καὶ τότε ὑπέφερον ὅπως καὶ σήμερον τοὺς ἐκ τοῦ τριποδισμοῦ τοῦ ἵππου προερχομένους ὡρισμένους ἀνατιναγμοὺς καὶ πρὸς θεραπείαν τούτου εἶχον φανασθῇ νὰ ζητήσωσιν ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἵππον τὴν ἀπαιτουμένην μετρίασιν τοῦ κακοῦ τούτου, ὅπερ ἀναγκαστικῶς ὑφίσταντο οἱ μοῦνες τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Τοὐντεῦθεν προῆλθε τὸ παράδοξον βάδισμα, ἀλλ' ἐν ταὐτῷ γλυκύ, τῆς *πέδης* λεγομένης, συνιστάμενον εἰς τὴν προέκτασιν τῶν δύο κνημῶν τοῦ ἵππου πρὸς τὸ αὐτὸ πλάγιον μέρος ὡς ἡ ἄρκτος, ἡ κάμηλος καὶ ἡ καμηλοπάρδαλις, ἤτοι ἐνῷ οἱ πόδες τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς στηρίζονται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, οἱ τῆς δεξιᾶς εὑρίσκονται ἐν αἰωρήσει, καθ' ἣν δὲ στιγμὴν οὗτοι μέλλουσι νὰ κατέλθωσι, ταὐτοχρόνως οἱ ἄλλοι ἀνέρχονται. Ὁπόταν τις βαδίζῃ ἐφίππως οὕτω εἶναι ὡς νὰ φέρηται ἐπὶ ἕδρας ἄνευ ἀνατιναγμῶν. Ὥστε καθίσταται λίαν εὐνόητον, ὅτι κατὰ τοὺς αἰῶνας τούτους, καθ' οὓς ἐποιοῦντο μεγάλην χρῆσιν τοῦ ἵππου οἱ ἄνθρωποι ἀνεζήτουν διὰ τῆς *πέδης* τὸ μέσον τῆς ἀναπαυτικῆς ἱππασίας, ἤτις ἄλλως τε θὰ καθίστατο λίαν σκληρὰ ἐν τῇ καθημερινῇ χρήσει αὐτῆς. Καὶ ὄχι μόνον οἱ κέλητες τῶν κυριῶν ἐξισκοῦντο τῇ βοηθείᾳ περιαρισμοῦ τῶν ποδῶν νὰ ἐθίζωνται εἰς τὴν πέδην, ἀλλ' ὑπεβάλλον εἰς τὴν διδασκαλίαν ταύτην καὶ ὁλόκληρον

Ἐκεῖ προέβησαν εἰς αὐστηροτάτην ἔρευναν. Οὐδὲν τὸ ἐνοχοποιητικὸν εὑρέθη· οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἴχνος ἐνοχῆς. Οἱ δύο ἀξιωματικοὶ ἤρχισαν τότε νὰ ἐξετάζουν τὴν κυρίαν Δρεϋφοῦς. Ἠρνήθησαν νὰ τῆς εἴπουν διὰ ποῖον ἔγκλημα κατηγορεῖτο ὁ σύζυγός της ἢ εἰς ποίαν φυλακὴν εἶχε κλεισθῆ. Τῆς εἶπον μόνον ὅτι ἡ ἐνοχή του εἶχεν ἀποδειχθῆ τελείως καὶ ἔφθασαν μάλιστα εἰς τὴν ἀπάνθρωπον σκληρότητα νὰ ἀνακοινώσουν εἰς τὴν δυστυχισμένην ἐκείνην γυναῖκα, ὅτι ὁ σύζυγός της διέτρεχε τὸν κίνδυνον τῆς θανατικῆς ποινῆς. Ἀλλ' ὁ ταγματάρχης Πατὺ δὲ Κλὰμ εἶχε νὰ κάμῃ μὲ καρδίαν ἐκτάκτως γενναίαν καὶ καρτερικήν, ἔχουσαν πεποίθησιν ἐπὶ τὴν ἀθωότητα τοῦ Δρεϋφοῦς, καὶ ὅλαι αἱ ἀπειλαί του κατὰ τῆς δυστυχοῦς συζύγου τοῦ λοχαγοῦ καὶ ὅλαι αἱ ἀπόπειραί του ὅπως ἀποσπάσῃ παρ' αὐτῆς τὴν παρανομίαν πληροφορίαν, ἀπέβησαν εἰς μάτην.

Τὰ αὐτὰ βάρβαρα καὶ ἀπάνθρωπα μέσα ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν καὶ κατὰ τοῦ λοχαγοῦ Δρεϋφοῦς καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς κρατήσεώς του ἐν τῇ φυλακῇ Σὲρς Μιντί. Ταῦτα ἐγνώσθησαν ἐκ τῆς δημοσιευθείσης ἐκθέσεως τοῦ ταγματάρχου Φορνιζέττ, διοικητοῦ τῆς φυλακῆς. Ὁ φυλακισμένος,—γράφει ὁ διοικητής,—ἦτο ἐκτὸς ἑαυτοῦ. Δεινὴ ἀγωνία τὸν κατεῖχεν. Ἡ θέα του ἐνεποίει ἄλγος εἰς τοὺς βλέποντας αὐτόν. Δὲν ἠμποροῦσεν οὔτε νὰ κοιμηθῆ οὔτε νὰ φάγῃ. Ὅλοι ἐνόμιζον ὅτι θὰ παρεφρόνει. Ἐνῷ δὲ διετέλει εἰς τόσον ἐκρυθμον διανοητικὴν καὶ ψυχικὴν κατάστασιν, ὑπεβλήθη ἐπὶ δέκα πέντε ὅλας ἡμέρας εἰς αὐστηροτάτην καὶ ἀκάνθρωπον καθημερινὴν ἀνάκρισιν ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου Πατὺ δὲ Κλάμ, ὅστις ἠγωνίζετο εἰς μάτην ν' ἀποσπάσῃ παρ' αὐτοῦ ὁμολογίας, αἵτινες θὰ ἐχρησίμευον διὰ τὴν κατόπιν δίκην. Ὁ ταγματάρχης δὲν ἐδίσταζε πρὸ οὐδεμιᾶς σκληρότητος ὅπως βασανίσῃ τὸ θῦμά του καὶ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του. Λέγουν μάλιστα ὅτι εἰσήρχετο τὸ βράδυ ἀθορύβως εἰς τὴν φυλακὴν μὲ ἕνα κλεπτοφάνερο, τὸ φῶς τοῦ ὁποίου ἔστρεφεν ἔξαφνα κατὰ τοῦ ἀνοπόπτως κοιμωμένου Δρεϋφοῦς καὶ τὸν ἐξύπνα ἀποτόμως, τρομάζων αὐτὸν εἰς τὸν ὕπνον του. Ἀλλὰ τοῦτο ὁ ταγματάρχης Φορνιζέττ τὸ διαψεύδει. Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ὁ Πατὺ δὲ Κλὰμ ἐζήτησε κάποτε παρὰ τοῦ διοικητοῦ τὴν ἄδειαν νὰ εἰσέλθῃ νύκτωρ εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Δρεϋφοῦς, ὅπως δοκιμάσῃ καὶ τὸ βασανιστήριον τοῦτο, ἀλλ' ὁ Φορνιζέττ ἠρνήθη νὰ τοῦ τὸ ἐπιτρέψῃ.

Ἐπὶ τέλους, μετὰ φυλάκισιν δύο μηνῶν, ὁ λοχαγὸς Δρεϋφοῦς ἤχθη ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου τὴν 19 Δεκεμβρίου 1894. Ἐνωρίς, ἐκεῖνο τὸ πρωΐ ὁ κατηγορούμενος ἐξήχθη ἀπὸ τὴν φυλακήν του καὶ ὡδηγήθη πρὸ τῶν δικαστῶν του. Τὸ δικαστήριον ἔβριθεν ἀξιωματικῶν καὶ δημοσιογράφων. Ὁ δυστυχὴς Δρεϋφοῦς ἀντελήφθη ἀμέσως ὅτι δικασταὶ καὶ ἀκροατήριον ἦσαν προκατειλημμένοι ἐναντίον του, προσεπάθησεν ὅμως νὰ φανῇ ψύχραιμος καὶ ἀπαθής. Ἔξαφνα καὶ χωρὶς κανεὶς νὰ τὸ περιμένῃ, ἡ κατηγορία ἐζήτησε νὰ διεξαχθῇ ἡ δίκη κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Μάρτυρες ἦσαν ὁ ταγματάρχης Πατὺ δὲ Κλάμ, ὁ ταγματάρχης Ἀρῆ, ὁ κατόπιν ἀποκαλυφθεὶς πλαστογράφος καὶ αὐτοκτονήσας, καὶ τρεῖς πραγματογνώμονες, προσκληθέντες νὰ ἐξετάσουν τὸν γραφικὸν χαρακτῆρα τοῦ Δρεϋφοῦς. Τὸ κατηγορητήριον, ὅπερ εἶχε προπαρασκευασθῆ ἐπιτηδείως, ἀνεγνώσθη, τὴν βάσιν δὲ τῆς κατηγορίας ἀπετέλει τὸ γνωστὸν μπορντερώ, τὸ ὁποῖον εἶχε περιπέσει εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἐπιτελείου καὶ τὸ ὁποῖον ὑπετίθετο ὅτι περιεῖχε στρατιωτικὰ μυστικά. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ λοχαγοῦ προσεπάθησαν ν' ἀποδείξουν, ὅτι ὁ γραφικὸς χαρακτὴρ τοῦ μπορντερὼ ἦτο τοῦ Δρεϋφοῦς, ὅστις τὸ εἶχε γράψει μὲ τὸν σκοπὸν νὰ τὸ πωλήσῃ εἰς ξένην δύναμιν.

Ἀλλ' οἱ πραγματογνώμονες ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τοῦ Δρεϋφοῦς. Οἱ συνταγματάρχαι Πατὺ δὲ Κλὰμ καὶ Ἀρῆ ἐμαρτύρησαν, ἐννοεῖται, ἐναντίον του. Ἴσως τότε ἠθώωτο ὁ Δρεϋφοῦς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μαρτυρίας τῶν πραγματογνωμόνων. Ἀλλὰ δύο ἔτη μετὰ τὴν δίκην ἀπεκαλύφθη ὅτι καὶ ἄλλο μυστικὸν ἔγγραφον, ἐκτὸς τοῦ μπορντερώ, ἐπεδείχθη εἰς τοὺς δικαστάς, ἔγγραφον, οὗτινος ὁ Δρεϋφοῦς δὲν ἔλαβε καθόλου γνῶσιν καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἀνεκοινώθη οὔτε εἰς τὸν δικηγόρον του. Ἦτο δὲ τοῦτο τὸ ἔγγραφον, ὅπερ ἐπλαστογράφησεν ὁ αὐτοκτονήσας ταγματάρχης Ἀρῆ καὶ τὸ ὁποῖον συνετάχθη κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ν' ἀποδεικνύῃ τελείως τὴν ἐνοχὴν τοῦ Δρεϋφοῦς. Οἱ διστάζοντες τότε δικασταὶ ἐπείσθησαν καὶ τὸ δικαστήριον ἐξήνεγκε τὴν ἀπόφασίν του. Ὁ λοχαγὸς Δρεϋφοῦς κατεδικάσθη εἰς στρατιωτικὴν καθαίρεσιν καὶ εἰς διὰ βίου εἰρκτήν.

Τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἀποφάσεως, ἤτοι ἡ στρατιωτικὴ καθαίρεσις, ἐξετελέσθη τὴν ἕκτην Ἰανουαρίου 1895, ὑπὸ δραματικωτάτας συνθήκας. Αἱ ἀρχαὶ δὲν ἀπέκλεισαν τὸ κοινὸν ἀπὸ τὸ στρατηγικὸν ἐκεῖνο θέαμα, καὶ πλῆθος ἀνερχόμενον περίπου εἰς 3,000 πρόσωπα συνεκεντρώθη εἰς μέρος ὅπου ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀτιμωτικὴ ποινή. Ἡ στρατιωτικὴ παράταξις, ἥτις ἔγινεν εἰς τὴν παράστασιν αὐτήν, ὑπῆρξε μεγαλητέρα καὶ πομπωδεστέρα παρ' ὅσον συνειθίζεται,

παρετηρήθη δὲ ὅτι αἱ ἀρχαὶ ἐφέρθησαν πρὸς τὸν Δρεϋφοῦς μετ' ἐκτάκτου σκληρότητος. Ἡ τελετὴ ἔλαβε χώραν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς ἐνώπιον ἀναριθμήτου στρατοῦ. Ἀκριβῶς εἰς τὰς ἐννέα τὸ πρωὶ ὁ στρατηγὸς Δαρρᾶς, ὅστις ἦτο ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ παραταχθέντος στρατοῦ, ἔδωκε τὴν διαταγὴν τῆς ἐνάρξεως. Ὁ ἄτυχης κατάδικος φέρων τὴν μεγάλην στολήν του καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ ἓν ἀπόσπασμα στρατιωτῶν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἕνα ἀξιωματικόν, ὡδηγήθη εἰς τὸ κέντρον τοῦ σχηματισθέντος τετραγώνου. Ἀφοῦ δὲ ἀνεγνώσθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Στρατοδικείου, ὁ στρατηγὸς Δαρρᾶς προσεφώνησεν τὸν Δρεϋφοῦς διὰ τῶν λέξεων:

— Ἀλφρέδε Δρεϋφοῦς, εἶσαι ἀνάξιος νὰ φέρῃς ὅπλα. Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου σὲ καθαιρεῦμεν.

Καὶ ὁ στρατηγὸς Δαρρᾶς ἔνευσε ταυτοχρόνως πρὸς ἕνα πελωρίου πυρβολητήν, ὅστις ταχύτατα καὶ νευρικώτατα ἤρχισε ν' ἀποσπᾷ τὰ χρυσᾶ γαλόνια, τὰ κουμπιὰ καὶ τὰς ἐρυθρὰς ταινίας τῆς στολῆς τοῦ καθαιρεθέντος ἀξιωματικοῦ. Εἷς ἄλλος πυροβολητὴς τοῦ ἤρπασε τὸ ξίφος του, τὸ ἔσπασεν εἰς τὸ γόνυ του καὶ τὸ ἔρριψεν περιφρονητικῶς μακρὰν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Κατόπιν ὁ κατάδικος ἠναγκάσθη νὰ παρελάσῃ πρὸ τοῦ τετραγώνου τῶν στρατιωτῶν, ὅπως τὸν ἴδουν οἱ παρατεταγμένοι νεοσύλλεκτοι. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον τὸ πανταχόθεν πλῆθος ἔβοᾶ καὶ ἐμαίνετο κατὰ τοῦ θύματος. Παντοχόθεν ἀνεδίδοντο αἱ φωναί: «Πρεδότα! Ἑβραῖε! Ἰούδα! Εἰς θάνατον». Τὸ περιεργότερον χαρακτηριστικὸν τῆς ἀγριεινῆς ταύτης σκηνῆς ἦτο ἡ στάσις τοῦ καταδίκου. Δὲν ἔπτυσεν οὔτε στεγνὴν νὰ ἐπαναλαμβάνῃ μηχανικῶς: «Εἶμαι ἀθῶος! εἶμαι ἀθῶος!» κατ' τόσην ἔδειξε ψυχραιμίαν ἐνώπιον ὅλων ἐκείνων τῶν ὄβρεων, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροί του κατεπλάγησαν.

Ἀποσπασθεὶς ἀπὸ τὴν γυναῖκά του καὶ ἀπὸ τὰ παιδιά του, τὰ ὁποῖα δὲν τὸν ἄφησαν οὔτε κἂν νὰ ἀποχαιρετίσῃ ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν συνελήφθη, ὁ Δρεϋφοῦς, ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν καθαίρεσίν του, ἀπεστάλη εἰς τὴν νῆσον τοῦ Διαβόλου.

Ὁ Δρεϋφοῦς καὶ οἱ φύλακές του κατεῖχον ἐν ὅλῳ τρία παραπήγματα. Ἔκειντο δὲ ταῦτα εἰς ἓν μικρὸν ὀροπέδιον παρὰ τὸ μεσημβρινὸν ἄκρον τῆς νήσου. Τὸ ἀντικείμενον ὅπερ προσέπιπτεν ἀμέσως εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἦτο εἰς πυργίσκος ὕψους 30 περίπου ποδῶν, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου ἦτο τοποθετημένον ἐν ταχυβόλον. Ἐδέσποζε τῆς νήσου καὶ τῆς περὶξ θαλάσσης καὶ ἦτο ἱκανὸν νὰ καταστρέψῃ πᾶν πλοῖον προσεγγίζον. Κατ' ἀρχὰς ἐπετράπη εἰς τὸν Δρεϋφοῦς νὰ περιφέρεται ἀνὰ τὴν νῆσον, λέγουν ὅμως ὅτι κάποτε ἕνας ἄνθρωπος τοῦ ἔκαμε σινιάλα ἀπὸ τὴν ἀπέναντι Βασιλικὴν νῆσον, καὶ τότε ἐκλείσθη ὁριστικῶς εἰς τὸ παραπηγμά του, μὴ ἐπιτρεπομένου πλέον εἰς αὐτὸν νὰ ἐξέρχηται εἰμὴ εἰς τὸν περίβολον, ὅστις εἶχε πλάτος 36 ποδῶν καὶ μῆκος 38.

Το βράδυ τοῦ ἔδεναν τὰ πόδια μὲ ἁλύσεις ἀπὸ τὸ κρεββάτι, φοβούμενοι μήπως δραπετεύσῃ. Ὁ ἐπισκεφθεὶς αὐτὸν ἰατρὸς Βερτὼ λέγει, ὅτι τὸ μαρτύριον ἐκεῖνο τὸν ἐφόνευσεν ἐξ ἄλγους καὶ ταπεινώσεως. Ὁ διοικητὴς τῆς ἀπεικίας διεμαρτυρήθη εἰς τὸν διοικητὴν τῆς φυλακῆς διὰ τὴν τοιαύτην ἀπανθρωπίαν, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐντὸς τῆς φυλακῆς του ἐτοποθετήθη εἰς σιδηροῦς κλωβός, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκάθητο νυχθημερὸν σκοπὸς ἐπιτηρῶν τὸν κατάδικον. Σκοπὸς δὲ τοῦ σιδηροῦ ἐκείνου κλωβοῦ ἦτο μήπως ὁ Δρεϋφοῦς καταλάβῃ ποτὲ τὸν φύλακά του κοιμώμενον καὶ τὸν φονεύσῃ ὅπως δραπετεύσῃ. Ἐντὸς δὲ τοῦ κλωβοῦ ὑπῆρχεν ἓν ἠλεκτρικὸν κομβίον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐν περιπτώσει ἀπροόπτου ἐπιθέσεως ὁ ἔσω σκοπὸς θὰ ἠδύνατο νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν ἔξω.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας καὶ ἐν τῷ μέσῳ τόσης ἀπανθρωπίας καὶ τόσης σκληρότητος ὁ ταλαίπωρος Δρεϋφοῦς διῆλθε πέντε βασανισμένα ἔτη εἰς τὴν μακρυνὴν καὶ ἄξενον νῆσον.

Ἐκτάκτως συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ πρώτη συνάντησις τοῦ Δρεϋφοῦς μὲ τὴν σύζυγόν του. Ἐρρίφθησαν ὁ εἷς εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἄλλου καὶ ἔκλαυσαν χωρὶς νὰ ἀρθώσωσι λέξιν.

Ἡ Λουκία εὗρε τὸν Δρεϋφοῦς μεταβεβλημένον πολύ, ἀδύνατον καὶ γεγηρακότα. Ἔχασε τὴν εὐχέρειαν τοῦ ὁμιλεῖν, διότι φαίνεται ὅτι ὁ ἐγκέφαλός του παρέλυσεν ἐκ τῆς μακρᾶς μοναξίας. Ἐλπίζεται ἐν τούτοις νὰ σωθῇ τάχιστα διὰ γυμναστικῆς καὶ διὰ ἀσκήσεως καταλλήλου τῶν διανοητικῶν του δυνάμεων.

Ἐκτὸς τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν δικηγόρων εἰς οὐδένα ἄλλον ἐπιτρέπεται νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Δρεϋφοῦς. Χαίρει δὲ οὗτος τὸ δικαίωμα νὰ περιπατῇ δύο ὥρας εἰς τὸ προαύλιον τῆς φυλακῆς.

Ἂν ὑποφέρῃς τὰ ἐλαττώματα τοῦ φίλου σου, ἐνδέχεται νὰ γίνωσι καὶ ἰδικά σου.

×

Τὸ πρῶτον ἥμισυ τῆς ζωῆς διέρχεται ἐπιθυμουμένου τοῦ δευτέρου, διερχόμενος δὲ τὸ δεύτερον λυπούμεθα διὰ τὸ πρῶτον.

Γελλάτ

φυλὴν ἐκ τῶν ἀντεχόντων μικρῶν ἵππων, τῶν κυρίως ἐν χρήσει ἐν τῷ ἐμπορίῳ. Ἦτοι πάντες οἱ μικροὶ ἵπποι τῆς Οὐγγαρίας, Νορμανδίας καὶ Βρετανίας, μὴ ὄντες κατάλληλοι διὰ τὸν πόλεμον, ἐξισκοῦντο εἰς τὴν πέδην. Ἐπίσης καὶ οἱ μικρόσωμοι τοχυδρομικοὶ ἵπποι τῆς Γαλλίας, οἵτινες ἐξηλείφθησαν ἤδη, ἐγυμνάζοντο εἰς τοῦτο κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Πάντες οἱ γεννώμενοι ἵπποι σήμερον ἐν Γαλλίᾳ ἀφίενται εἰς τὸν φυσικὸν αὐτῶν τριποδισμὸν καὶ ἐπεύχουσιν αὐτοὺς κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν σύστημα. Ἐὰν δὲ εὐπατρίδης τις παρουσιάζετο ἐν τῷ δάσει τῆς Βουλώνης ἐπὶ τοιούτου μικροσώμου ἵππου ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι εὐχαριστεῖται περισσότερον, θὰ ἐγελωτοποιεῖτο ὑπὸ τῶν ἡμετέρων νεωτεριστῶν σκλάβων ἑσαεὶ τοῦ σουμοῦ.

Ἐκτότε δὲ καὶ βαθμηδὸν οἱ ἵπποι οὗτοι περιῆλθον εἰς δυσμένειαν τῶν γυναικῶν καὶ δεσποινίδων, διότι ἡ ἐξάσκησις τῆς πέδης ἦτο ὄντως σκληρά.

Μετὰ τοὺς ἱππικοὺς ἀγῶνας.

Ἀλλ' ἐπανέλθωμεν εἰς τοὺς ἱπποτικοὺς χρόνους.

Ὁ ἵππος ἐθριάμβευσε καὶ ἀπεθεώθη ἐν τοῖς σταδίοις, ἱπποδρομίαις καὶ ἐν τοῖς περιπεφραγμένοις περιβόλοις, ὅπου ὁ ἄνθρωπος ἔρριψεν αὐτὸν ἐναντίον ἀντιπάλων μετὰ τοσαύτης ὁρμῆς καὶ σφοδρότητος, ὅσον καὶ λαμπρᾶς, ὥστε πᾶσα προσβολὴ κατ' αὐτῶν ἐτιμωρεῖτο αὐστηρότατα. Ἐν τοῖς ἱπποδρομίαις ὁ ἵππος ἐδοξάσθη, διότι ὁ κύριος αὐτοῦ τῷ ἐπέβαλλε νὰ ἐπιδείξῃ ἅπασαν αὐτοῦ τὴν δύναμιν καὶ ἐξειδότητα.

Ἀπὸ τοῦ θυ αἰῶνος οἱ ἱστορικοὶ ἐμιλοῦσι περὶ ἱπποδρομιῶν, οἱ δὲ Γερμανοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ Ἕρρικος Ὀλζλὲρ Δος ἐφεῦρεν αὐτάς.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα ἅπασαν ἐκείνην τὴν πομπήν, μεθ' ἧς αἱ παράδοξοι αὗται ἱππικαὶ μάχαι περιεβάλλοντο πρὸ καὶ μετὰ τοὺς δημοτίους τούτους ἀγῶνας; Οἱ ἵπποι κατεῖχον ἐπίσης ἐπίσημον θέσιν ὡς καὶ οἱ κύριοί των.

Ἡμέρας τινὰς πρότερον ἐξετίθεντο εἰς θέαν κατὰ μῆκος τῶν γειτονικῶν μονῶν, ὡς καὶ πρὸ τῶν θυρῶν τῶν πύργων, οἱ θυρεοὶ καὶ αἱ ἀσπίδες τῶν μελλόντων νὰ συναγωνισθῶσι.

Πάντες δὲ οἱ τιτλοῦχοι μετὰ τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων μετέβαινον πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτῶν.

Εἰς στρατοκῆρυξ ἐπεδείκνυε ταῦτα εἰς τὰς κυρίας καί, ἂν μεταξὺ τούτων ὑπῆρχε τις, ἥτις νὰ εἴχε ἀφορμὰς δυσαρεσκείας κατά τινος τῶν μνηστήρων, ἤγγιζε τὰ ὅπλα του ἵνα οὕτω συστήσει τὴν Ἑλληνικὴν πλήρη δικαιοσύνην.

Τὸ ἱπποδρόμιον περιεβάλλετο δι' ἰδίων κεκαλυμμένων διὰ περιστρωμάτων, ταπήτων, σημαιῶν καὶ θυρίων. Ὁ δὲ Βασιλεύς, αἱ κυρίαι τῆς Αὐλῆς καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἱππόται προσήρχοντο καὶ ἐλάμβανον μέρος ἐπιφέροντες γνώμην. Ὁλόκληρον δὲ προσωπικὸν κηρύκων καὶ ἀκολούθων ὁπλιτῶν εὑρίσκοντο παντοχοῦ διεσπαρμένοι,

Ὁ Μαζέππας.

τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες προσηλωμένους ἐπὶ τῶν μαχομένων, ἕνα ἐν καιρῷ πιστῶς ἀναφέρωσι τοὺς διδομένους καὶ λαμβανομένους κτύπους. Οὗτοι ἐκ τῶν προτέρων εἰδοποίουν τοὺς νεωστὶ προσερχομένους ἱππότας περὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν καὶ τῆς εὐγενοῦς καταγωγῆς των. «Ἐνθυμηθῆτε, τοῖς ἔλεγον, τίνων εἶσθε υἱοὶ καὶ μὴν ἐκφυλίζεσθε!»

Ἐπὶ τῷ πρώτῳ σαλπίσματι ἤρχιζον αἱ φωναὶ τοῦ πλήθους καὶ ἀμέσως οἱ μονομαχίαι τῶν λογχοφόρων ἱππέων ἐπανελαμβάνοντο. Ὁ ἵππος εἶχε τὸ κυριώτερον καὶ ἐνδοξότερον μέρος ἐν τῇ τραγικῇ ταύτῃ σκηνῇ καὶ διότι ὑπὸ τὸν μεταλλικὸν αὐτοῦ ὁπλισμὸν ἐφαίνετο μεγαλοπρεπέστερος.

Ὁ ὑπὸ τῶν Κυριῶν ἐκλεγόμενος δικαστής, μετ' εὐβλαβοῦς προσοχῆς καὶ ἐν παραδοξοτάτῃ περιβολῇ, ἦτο πάντοτε ἕτοιμος νὰ μεσολαβῇ ὁσκις τις τῶν ἀγω-

ΤΟ ΚΑΘΕ ΜΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

I

Εἶνε τὸ καρδιοστάλαγμα
ὠδὰν ἀηδονολάλημα.
Εἶνε ψυχῆς καθρέπτης
τὸ κάθε μου τραγοῦδι.
Εἶνε τροπάρι θλιβερὸ
παράπονο λυπητερὸ
Τὸ ψαλνει μ' ἀπαλότητα
οὐράνιο ἀγγελοῦδι.

Ἰούνιος 1899.

II

Εἶνε τὸ καρδιοστάλαγμα
ὠδὰν ἀηδονολάλημα.
Εἶνε ψυχῆς καθρέπτης
τὸ κάθε τραγουδάκι
Ὅπου σκορπιζεται ἀληθινὸ
στὰ στήθη μου παντοτεινὸ.
Καὶ τὸ ποτίζει ὁ καῦμὸς
τὸ ποιὸ πικρὸ φαρμάκι.

Ἠλίας Ρούμπης

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΜΟΥ

Ὀνειρεύτηκα καὶ πάλι
Καὶ μοῦ ἐκάψαν τὸ ὀνειρό μου,
Ἀπ' τὰ μαῦρα σωθικά μου,
Τὸν ἀπόψητο καϋμό.

Ὑπερήφανη, μεγάλη
Καὶ τριανδόξη τὴν εἶδα.
Τὴν γλυκειά μας τὴν πατρίδα,
Στὸ βαθύ μου λογισμό.

Ὑπερήφανος, μεγάλος,
Σὲ φρονεῖ τοῦ παρδιοῦνα,
Ὅσαν τέκνον τοῦ αἰῶνα,
Ν' ἀνεβαίνω εἶδα δειλά.

Καὶ τραγούδια νὰ ἀρχειάζω,
Λευθεριᾶς προπατακουσμένα,
Ἀπ' τὰ στήθια μου βγαλμένα,
Τὰ πυλύπαθα τ' ἀγνά.

Τὴ σημαίας μας κρατῶντας,
Μὲ στεφάνωναν μὲ χάρι
Μὲ τῆς δάφνης τὸ πλουσάρι
Τρεῖς παρθένες φτερωτές.

— Μεῦσα, ἐλευθεριὰ καὶ δόξα —
Μ' ἐφαντίζαν μὲ λουλούδια,
Καὶ μοῦ ψάλνανε τραγοῦδια
Μὲ γλυκόλαλες φωνές

Καὶ σταρνὰ ψυχοραγῶντας
Εἶδα τὰ πεθαίνω πάλι
Καὶ τὰ ψέλνω ἀγάλι γάλι
— Χαῖρε, χαῖρε Ἐλευθερά. —

Καὶ νὰ λέν' ἄλλοι : — Μὲ μάτια,
Δέντε ἐδιέτε, δακρυσμένα,
Δῶς κεθαίνουν δοξασμένα
Τῆς πατρίδος τὰ παιδιά.

Σωτήρης Σκίπης.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Μελάνη ἀνεξάλειπτος— Λάβετε μπακαμίου μαύρου τετριμένου δράμια 100, ὕδατος δραμ. 400, ἀναμίξατε αὐτὰ καὶ ἀφετέ τα ἐν πηλίνῳ ἀγγείῳ ἐπὶ 3 ἡμέρας. Εἶτα θέσατε τὸ μίγμα ἐπὶ τῆς πυρᾶς καὶ βράσατε αὐτό, ἕως ὅτου μείνῃ τὸ ἡμισυ, κατόπιν ἀφοῦ ψυχρανθῇ στραγγίσατε τ καὶ προσθέσατε 15 δράμια στυπτηρίας (στύψης), 7 δράμια ζακχάρου, 8 δράμια κόμμεος ἀραβικοῦ (γόμμα), εἶτα θερμάνατε τὸ ὅλον μέχρις οὗ πάντα διαλυθῶσι καὶ φυλαξατέ τ πρὸς χρῆσιν. Ἡ Μελάνη αὕτη ἔχει χρῶμα τερπνότατον, παρέχει γραφὴν ἀμετάβλητον καὶ ἀνεξάλειπτον διὰ τοῦ χρόνου καὶ δι' οἱουδήποτε μέσου.

Ἑτέρα τοιαύτη μελάνη— Λειοτρίψατε ἐν πηλίνῳ ἀγγείῳ ἓν δράμιον μαύρης ἀνιλλίνης, ἔνθα προσθέσατε 10 δράμια οἰνοπνεύματος καὶ 1 δραμ. (60 σταγόνες) ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος (σπίρτου τοῦ ἅλατος)· ἀναμίξατε καλῶς πάντα καὶ προσθέσατε 25 δραμ. ὕδατος καθαροῦ, ἔνθα διαλύσατε προηγουμένως 1 ½ δραμ. ἀραβικοῦ κόμμεος τετριμένου, εἶτα δὲ κάμετε χρῆσιν.

Τρόπος τοῦ πλύνειν καὶ καθαρίζειν τὰ μάλλινα ὑφάσματα— Εἶνε γνωστὸν ὅτι τὰ μάλλινα ὑφάσματα καὶ μαλιστα αἱ φανέλλαι, πλυνόμεναι γίνονται στενώτεραι (μπαίνουν κοινῶς) Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ τοιούτου δέον τὸ ὕφασμα νὰ πλυθῇ διὰ λυσσίβας σαπωνώδους πολὺ θερμῆς, ἀφοῦ προηγουμένως προστεθῇ εἰς αὐτὴν μία μικρὰ κουταλιὰ ἀμμωνίας ὑγρᾶς ἢ βόρακος. Κατόπιν πρέπει σφικτὰ νὰ στυφθῇ καὶ νὰ στεγνώσῃ τ. χίω μεταξὺ δύο ὑφασμάτων, πιεζομένων ἐπανειλημμένως. Δὲν πρέπει νὰ στεγνώσῃ ὑπὸ τὸν ἥλιον, διότι καθίσταται τὸ ὕφασμα τραχύ. Εἰς ρεῦμα ἀέρος καὶ ἐὰν εἶνε χειμὼν ἐντὸς μέρους μετρίως θερμοῦ καὶ ὄχι πλησίον θερμάστρας δέον νὰ στεγνώνωνται ὅπως διατηρηθῇ τὸ ὕφασμα εἰς τὴν αὐτὴν ὡς πρότερον κατάστασίν του.

Τρόπος τοῦ διαγινώσκειν πόσων ἡμερῶν εἶνε τὸ ὠὸν— Εἰς 150 δράμια ὕδατος διαλύσατε 35 δράμια ἅλατος κοινοῦ, θέσατε εἶτα ἐντὸς αὐτοῦ τὸ ὠόν. Ἐὰν εἶναι τῆς ἡμέρας, θέλει καταβυθισθῇ εἰς τὸν πυθμένα τοῦ ἀγγείου. Ἐὰν εἶνε δύο ἡμερῶν, δὲν ἐγγίζει καλῶς τὸν πυθμένα. Ἐὰν εἶναι τριῶν ἡμερῶν κολυμβᾷ ἐν τῷ ὕδατι. Ἐὰν εἶναι πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν, ἐπιπλέει, καὶ ὅσον περισσοτέρων ἡμερῶν εἶνε, τόσον ἐξέχει τοῦ ὕδατος,

---

Ἡ εὐτυχία συνίσταται ἐκ δυστυχιῶν παρακαρθεισῶν.

×

Ἀγαπῶμεν τὴν δικαιοσύνην, πολὺ ὀλίγον δὲ τοὺς δικαίους ἀνθρώπους.

×

Νέοι ἔχομεν δάκρυα ἄνευ λυπῶν, γέροντες ἔχομεν λύπας ἄνευ δακρύων.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Προφητικὸν ὄνειρον.

Τὸ ἀκόλουθον προφητικὸν ὄνειρον διηγεῖται ὁ πρόεδρος θεολογικῆς τινος σχολῆς εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Σύστημα ὑπῆρχεν, ἵνα οἱ τῶν καθηγητῶν προσκαλῆ κατ' ἔτος ὅλους τοὺς σπουδαστὰς εἰς ὕμνον μετὰ τῶν καθηγητῶν ἐν τινι ξενοδοχείῳ κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς Εὐχαριστηρίου Ἡμέρας. Τὴν πρωΐαν τῆς ἡμέρας ταύτης ἡ σύζυγος τοῦ καθηγητοῦ τούτου ἔπεσεν ἀίφνης ἄπνους ἐν τῷ καλλυντηρίῳ της κατὰ τὴν ὀγδόην πρωϊνὴν ὥραν. Τὴν αὐτὴν πρωΐαν κατὰ τὴν ὀγδόην ὥραν εἰς τῶν σπουδαστῶν ἐξυγέρθη ἔντρομος ἐκ κοιτοῦ τινος. Εἶχεν ὀνειρευθῆ ὅτι, ἐνῷ ἐκάθητο μετὰ τῶν ἄλλων συμμαθητῶν εἰς τὸ γεῦμα τῆς Εὐχαριστηρίου Ἡμέρας, αἴφνης εἰς τῶν συμμαθητῶν του ἠτέρθη ἀπὸ τῆς θέσεώς του, λέγων ὅτι ὀδυνηρὸν αἴσθημα εἶχε νὰ ἀναγγείλῃ εἰς τὴν ὁμήγυριν τὸν θάνατον τῆς συζύγου τοῦ ἐξαίρετου αὐτοῦ καθηγητοῦ, ἐπισυμβάντα τὴν ὀγδόην ὥραν τῆς πρωΐας ἐκείνης. Τὸ ἐνόπνιον ἐν τούτοις τοῦτο ἀμέσως ἐξηλείφθη ἐκ τῆς διανοίας τοῦ σπουδαστοῦ, θεωρήσαντος τοῦτο ὡς γελοίαν φαντασίωσιν καὶ μὴ ἐνδιατρίψαντος ἐπὶ πλέον ἐπ' αὐτοῦ. Ἀλλὰ μεταβὰς εἰς τὸ γεῦμα καὶ λαβὼν τὴν θέσιν του μετὰ τῆς λοιπῆς ἀγορᾶς, ἐξεπλάγη εἰς βαθμὸν ὅπαστον ἰδὼν τὸν σπουδαστήν, τὸν τοῖον εἶδε καὶ εἰς τὸ ἐνόπνιόν του, ἐγειρόμενον, καὶ ἀκούων αὐτὸν ἀναφωνοῦντα τὴν ὀδυνηρὰν εἴδησιν τοῦ ἀνέρου ὅπερ εἶδον.

Τὸ πῦρ κατὰ τοὺς γάμους.

Τὸ πῦρ εἶνε ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ εἰς τὴν τελετὴν τοῦ γάμου παρὰ πάσῃ φυλῇ. Εἰς τὴν Περσίαν τὸ συστήριον τελεῖται ἐμπροσθεν πυρός. Εἰς τὴν Νικαράγουαν ὁ ἱερεὺς λαμβάνων τὸ ζεῦγος διὰ τοῦ χεροῦ δακτύλου ὁδηγεῖ αὐτὸ εἰς τινα θάλαμον, ὅπου ὑπάρχει πῦρ ἀναμμένον, καὶ διδάσκει τὴν νύμφην περὶ τῶν καθηκόντων της, ἅτινα ἐν τέλει τὸ πῦρ. Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἡ γυνὴ ἀνάπτει λαμπάδα, καὶ ὁ νυμφίος ἀνάπτει ἄλλην ἐξ αὐτῆς, φέρονται δὲ τὰ διάφορα παιγνιδάκια τῆς νύμφης καὶ καίονται ἐκεῖ εἰς τὸ πῦρ τῆς λαμπάδος.

Προφυλακτικὸν κατὰ τῆς ὑπνοβασίας.

Λέγεται ὅτι ἄριστον προφυλακτικὸν κατὰ τῆς ὑπνοβασίας εἶναι ἡ τοποθέτησις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, πρὸ τῆς κλίνης τοῦ ὑπνοβάτου, φύλλου πιδάρου, ψευδαγρύρου ἢ ἄλλου μετάλλου, ἀλλ' ἀρκετὰ πλατέος, ὥστε νὰ ἴσταται βέβαιον ὅτι ὁ ὑπνοβάτης κατερχόμενος τῆς κλίνης θὰ πατήσῃ ἐπ' αὐτοῦ. Τοιουτοτρόπως ὁ ὑπνοβάτης, κατερχόμενος τῆς κλίνης καὶ κατὼν ἐπὶ τῆς ψυχρᾶς ἐπιφανείας τοῦ μετάλλου, ἀποσύρει τὰς ἐξ ἐνοτίκτου φρικιῶν τοὺς πόδας καὶ εἰσέρχεται καὶ πάλιν εἰς τὴν κλίνην. Μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἀποκείρας ὁ ὑπνοβάτης ἠσυχάζει πλέον καὶ μένει εἰς τὴν κλίνην του.

ΜΕΓΑ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΠΟΥΛΙΑ ΚΑΙ ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΥ
ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ
Κατὰ Βόλου. Ξηρομέρου καὶ Λαμίας. Σιγαρέτα α'. ποιότητος. Σιγάρα. ποῦρα Ἀβάνας κ. λ. π. Πώλησις χονδρικῶς καὶ λιανικῶς. Προθυμία καὶ ὑπηρεσία πρόθυμος. Κατάστημα πεφωτισμένον καὶ ἀνεγνωρισμένον. Τιμαὶ συγκαταβατικαί.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Αἱ ἐξ σάπωνος φυσαλίδες καὶ τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ.

Ἰδοὺ ἐν πρώτοις μία μέθοδος προπαρασκευῆς ἀνθρακικοῦ ὀξέος λίαν προσιτὴ εἰς πάντας καὶ ἥτις μᾶς χρησιμεύει διὰ τὰ προκείμενα πειράματα.

Λάβετε κύπελλόν τι πλατὺ καὶ βαθύ, τοῦ ζύθου ἐν πορα δείγματι, ἐν τῷ ὁποίῳ εἰσάγετε τὸ στόμιον σιφωνός τινος ὕδατος τοῦ Σέλτς καὶ πιέζοντες ἐπὶ τῆς λαβῆς αὐτοῦ ἐπανειλημμένως ἀφήνετε νὰ χυθῇ ποσότης τις ἐξ αὐτοῦ. Τότε

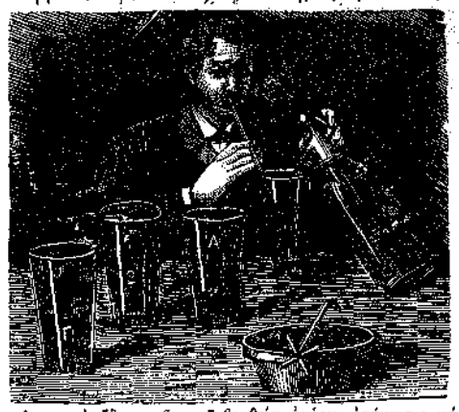

ροφήσατε τὸ ὕδωρ τοῦτο τῇ βοηθείᾳ ἀχύρου ἀφήνοντες μόνον εἰς τὸ πυθμένα τοῦ ποτηρίου ποσότητα ἑνὸς ἕως δύο ἑκατοστομέτρων ἐκ τοῦ ὑγροῦ. Ἀφοῦ δὲ οὕτω πράττοντες κενώσητε τὸν σίφωνα καὶ τὸ ποτήριον, τὸ τελευταῖον τοῦτο θὰ εἶναι τότε πεπληρωμένον ἐξ ἀνθρακικοῦ ὀξέως, ὅπερ θὰ ἔχει ἐκφύγει ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦ Σέλτς καὶ τὸ ὁποῖον, ἀντικαθιστῶν τὸν ἐν τῷ κυπέλλῳ ἀέρα, διατηρεῖται εἰς τὸ βάθος αὐτοῦ ἕνεκεν τῆς μεγαλειτέρας πυκνοτητός του (γνωστὸν εἶναι ὅτι τὸ ἀνθρακικὸν ὀξὺ εἶναι δὶς βαρύτερον τοῦ ἀέρος) Ἤδη καλύπτομεν τὸ κύπελλον δι' ἑνὸς εἰουδήποτε καλύμματος πρὸς παρεμποδίσιν τῆς διαχύσεως τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος ἐν τῷ ἀέρι καὶ προβαίνομεν εἰς τὰ ἑξῆς πειράματα.

νιζομένων παρεβίαζε τοὺς νόμους τῆς πάλης. Ὁσάκις δὲ μαχητής τις ἐζήτει τὴν προστασίαν τῶν κυριῶν, ὁ ἵππος ἐθεωρεῖτο ἱερὸς καὶ οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ ἐγγίσῃ χωρὶς νὰ προσβάλῃ τὴν τιμὴν αὐτῶν.

Κατ' ἀρχὰς αἱ ἱπποδρομίαι σκοπὸν εἶχον νὰ προγυμνάζωσι μαχίμους διὰ τὸν πόλεμον ἄνδρας καὶ ἵππους ἀσθμαίνοντας ἐν τῷ καλπάζειν, πλὴν βαθμηδὸν οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἐγένοντο φανικώτατοι, ἡ δὲ ἱστορία γέμει ἀπευκταίων γενομένων εἴτε ἐξ ἀμελείας εἴτε ὑπὸ τοῦ πάθους τῶν μαχητῶν.

Ὁ διασημότερος θάνατος ὑπῆρξεν ὁ τοῦ Ἑρρίκου Β'. φονευθέντος ὑπὸ τοῦ Μόντ Γομερὶ διὰ τῆς λόγχης ἐν πλήρει προσώπῳ. Ἡ καταστροφὴ αὕτη ἐμετρίασε τὸν πρὸς τὰς ἱππεδρομίας ζῆλον τῶν Γάλλων, ἡ δὲ κατάλυσις αὐτῶν χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1560.

Ἔκτοτε τὸ ἀρχαῖον πνεῦμα τῶν ἱπποτικῶν θεσμῶν βαθμηδὸν ἐξαλείφεται οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ πρὸς ἱππασίαν ἔρως.

Ἡ ἱστορία τοῦ ἵππου ἐμέλλεν ἐν τούτοις περισσότερον νὰ ἐπεκταθῇ καὶ λαμπρυνθῇ. Ἐξερχομένων τότε τῶν ἀνθρώπων ἐκ τοῦ σκότους τοῦ χωροδεσποτισμοῦ ἐπῆλθεν ὁ Λουδοβίκος ὁ ἑνδέκατος καὶ ἔπλασε τὸν σκελετὸν τοῦ δικτύου τῶν ὁδῶν ἃς σήμερον κατέχει ἡ Γαλλία καὶ αἵτινες θεωροῦνται οἱ καλλίτεραι τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Τότε δὲ ἐχρησιμοποίησαν τὸν ἵππον οὐχὶ πλέον ὡς ὄργανον πολέμου ἀλλ' ὡς εἰρηνικὸν διάγγελον τῆς ἀναγενομένης βιομηχανίας καὶ τοῦ ὑποφώσκοντος ἐμπορίου. Δύο εἴδη ἵππων ἐθριάμβευσαν ἄνευ μὲν λαμπρότητος ἀλλὰ πολὺ χρησίμως, ὁ *Ἀραβάεις* λεγόμενος, ἵππος σωματώδης, μεσαίου ἀναστήματος καὶ ὁ φυρτηγός. Πλησίον τούτων ἔρχεται καὶ ὁ ταχυδρομικὸς ἵππος, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι πρῶτοι οἱ Γάλλοι μετεχειρίσθησαν τὸν ταχυδρομικὸν ἵππον, διότι ἀρχαιότερον αὐτῶν ἄλλοι λαοὶ τὸν μετεχειρίσθησαν μεθ' ἡσσονος ζήλου καὶ μεθόδου.

Ταχυδρόμος κατὰ τὸν Μεσαίωνα.

Ἡ ἰδέα τῆς χρήσεως ταχυδρομικοῦ ἵππου πρὸς μεταφορὰν εἰδήσεων εἶναι τοσοῦτον ἁπλῆ, ὥστε δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλωμεν ὅτι οἱ πρῶτοι λαοὶ ἐνεκατέστησαν τὴν δι' ἵππων ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν, ὡς ἴσμεν δὲ ἤδη ὁ Κῦρος ἐνεκατέστησε ταύτην ἀλλ' ἀτελῶς ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτοκρατορίᾳ του.

Ἐν Ρώμῃ ὁ Ταχυδρομικὸς ἵππος ἐκαλεῖτο Veredus, οἱ δὲ ταχυδρόμοι καὶ ἀγγελιοφόροι Veredarii, ὁ δὲ Du Cange ἀναφέρει παλαιόν τι λατινικὸν λεξικὸν κατὰ τὸ ὁποῖον, οἱ ἵπποι τοὺς ὁποίους ἔμελλον νὰ παραδώσωσι εἰς τοὺς πρώτους ταχυδρόμους, οἵτινες ἔμελλον νὰ διέλθωσι διὰ τινος πόλεως, ἦσαν πάντοτε ἐκσελαγμένοι καὶ ἕτοιμοι πρὸς ἀναχώρησιν.

Τὸ ταχυδρομεῖον ἐλειτούργει ὅλως παρατύπως ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος αὐτῆς ἐν Αἰγύπτῳ, Ἀσίᾳ, Ἀσσυρίᾳ καὶ Μηδίᾳ. Ὁ δὲ Ἡρόδοτος πλέκει τὰ ἐγκώμια καὶ λέγει ὅτι ἄπασαι αἱ δημοκρατίαι τῆς ἀρχαιότητος εἶχον τοὺς ταχυδρόμους των.

Οἱ ταχυδρόμοι τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος ἐλειτούργουν τοσοῦτον ταχέως μεταξὺ τῆς Γαλατίας καὶ Ἰταλίας, ὥστε δι' ἀπαντολὴν μιᾶς ἐπιστολῆς ἀπὸ Ρώμης εἰς Βρεττανίαν ἐχρειάζοντο τριάκοντα ἡμέραι. Ὁ Καῖσαρ ἐπαιρόμενος ἐκ τῶν ταχυδρόμων τούτων ἐγκωμιάζει πολὺ αὐτούς, μολονότι ἦσαν ἁπλοῖ πεζοὶ στρατιῶται. Ὁ δὲ Αὔγουστος συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ζευγνύῃ ἵππους καὶ οὗτω ὑπῆρξεν ὁ ἀληθὴς πατὴρ τῆς δι' ἁμαξῶν ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας. Ἐν τέλει δὲ πάντες οἱ τότε κατακτηταὶ τόσον οἱ Ῥωμαῖοι, ὅσον καὶ οἱ Βάρβαροι οἵτινες μετεχειρίζοντο ἵππους πρὸς μεταφορὰν τῶν ἀγγελμάτων ἐπεφυλάσσοντο αὐτοῖς τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν.

Λουδοβίκος ὁ ἑνδέκατος ἐνεκατέστησε ἐν ἀπάσῃ τῇ Γαλλίᾳ εἰδικὸν σύστημα ταχυδρόμων πρὸς ἰδίαν χρῆσιν, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἵππων, οὓς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετεχειρίσθησαν ἐπὶ Ἑρρίκου Δ', ὑπῆρξε τοσοῦτον σημαντικός, ὥστε ὁ βασιλεὺς ὠνόμασε ἐπὶ τούτῳ δύο στρατηγοὺς *στρατηγοὺς ταχυδρομικῶν σταθμῶν.*

Ἕλλην ταχυδρόμος.

Μόνον ἐπὶ τῆς βασιλείας Λουδοβίκου τοῦ ΙΓ'. ἤρξησαν οἱ ἰδιῶται νὰ μεταφέρωσι τὴν ἰδίαν ἀλληλογραφίαν διὰ τῶν βασιλικῶν τούτων ταχυδρομείων. Αἱ ἀναχωρήσεις τούτων ἐγένοντο μόνον ὁσάκις αἱ ἀνάγκαι τῆς αὐλῆς τὸ ἀπῄτουν. Ἐπὶ δύο αἰῶνας ἡ μεταφορὰ οὕτω τῶν ταχυδρομείων διὰ τῶν ἵππων ἐγένετο, ὅτε ἡ Γερμανία διωργάνωσε καλλιτέραν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ΙΔ' αἰῶνος τὸ Τευτωνικὸν τάγμα τῶν ἱπποτῶν ἐν Πρωσσίᾳ ἐκέκτητο ἱππικὸν ταχυδρομεῖον τελείως ὠργανωμένον, κατὰ δὲ τὸν ΙΗ' αἰῶνα ἡ Γαλλία μετεχειρίζετο διὰ τὴν ταχυδρομικὴν αὐτῆς ὑπηρεσίαν, εὐμακομένην τότε εἰς τὸ τέλειον αὐτῆς ἄνευ ὑπερβολῆς τοὐλάχιστον 20000 ἵπποις. Ὁ δὲ οἶκος Tour et Taxis, ὅστις εἶχεν ἐν

Αν λάβετε σαπωνάδαν, ὡς περιεγράψαμεν αὐτὴν ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ παιγνίῳ τοῦ προηγουμένου ἡμῶν φύλλου, καὶ τῇ βοηθείᾳ ἀχύρου διεσχισμένου εἰς τὰ ἄκρα αὐτοῦ εἰς τέσσαρα μέρη φυσήσατε μίαν φυσαλίδα, ἣν ἀφήνετε νὰ πέσῃ ἐν τῷ κυπέλλῳ σας Β πεπληρωμένῳ ὄντι ἀνθρακικοῦ ὀξέος. Μόλις ἡ φυσαλὶς αὕτη ἀφιχθῇ ἐπὶ τοῦ στρώματος τοῦ ἀερίου θὰ ἀνατιναχθῇ αἰφνιδίως ἐκτὸς τοῦ ποτηρίου τῇ ἐπενεργείᾳ ὡθήσεως ἀνωτέρας τοῦ βάρους της, ἐνῷ ἑτέρα τις φυσαλὶς τοποθετημένη ἐν τῷ κενῷ κυπέλλῳ Α θὰ κατασυντριβῇ εἰς τὸ βάθος αὐτοῦ.

Βν Ἐὰν ἤδη ἐλαφρῶς θέσητε τὴν φυσαλίδα σας ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος θὰ ἴδητε περίεργον φαινόμενον, αὕτη θὰ μεγεθυνθῇ, θὰ αὐξήσῃ τὸ βάρος της καὶ θὰ βυθισθῇ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου, αὐξουμένης ἐν ταυτῷ καὶ τῆς διαμέτρου της, ὡς παρατηρεῖται, ἐν τῷ κυπέλλῳ Γ, ἕως ὅτου συντριβῇ εἰς τὰς παρειὰς τοῦ ποτηρίου. Τοῦτο προέρχεται καθ' ὅσον τὸ ἀνθρακικὸν ὀξὺ ὑπεισέρχεται ἐν τῇ φυσαλίδι δι' ἀντισμώσεως, αὐξουμένου οὕτω τοῦ ὄγκου καὶ τοῦ βάρους αὐτῆς.

Ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προμηθευθῆτε γλυκερίνην, δύνασθε νὰ μετσχειρισθῆτε ἐκ τῆς συνήθους σκπωνάδος. **Φ. Π.**

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ"

Π. Γ. Ζ. Μεστήνην. Δελτάριον ἐλήφθη Ὁ κ. Ἀθην. Κούτρας, ἡμέτερος ἀντιπρόσωπος, ἀπουσιάζει εἰς Ρουμανίαν καὶ Ρωσσίαν. Παρακαλοῦμεν ὅπως μᾶς σημειώσητε τοὺς ἐλλείποντες ὑμῖν ἀριθμοὺς «Φύσεως» καὶ «Ἠχοῦς» ἵνα σᾶς τοὺς ἀποστείλωμεν.— Ν. Σ. Ἀττάλειαν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἀδυνατοῦμεν, διότι μόνον τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα τῶν συνδρομητῶν μας δημοσιεύονται. Τὸ ἀποσταλὲν εἶναι ἔργον μπεμπέ καὶ εἰς μπεμπέδες ἀναφέρεται. Εὐτυχῶς ὑπάρχουσι καὶ ἐν Ἑλλάδι παιδικὰ φύλλα, ὅπου δύνασθε νὰ ἀποταθῆτε μετὰ βεβαιότητος, ὅτι θέλετε τύχει τοῦ ποθουμένου.—Α. Β. Β. Κέρκυραν. Συγγνώμην, κατὰ λάθος ἐστάλη διπλοῦν. Προσεχῶς τὸ 5ον.—Γ. Γ. Savannah Georgie Amerique. Συστημένη ἐλήφθη μετ' ἰσοκλείστων 2 δολλαρίων τῆς ὑμετέρας συνδρομῆς τῆς «Ἠχοῦς». Φύλλα στέλλονται τακτικῶς. Ἃ σᾶς ἐλλείπωσί τινα δώσατέ μας σημείωσιν, ἵνα σᾶς τὰ ἀποστείλωμεν ἀμέσως δωρεάν. Δεχθῆτε τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μας.—Α. Π. Πειραιά. Ἐπιστολὴ ὑμῶν ἐλήφθη. Προσεχῶς δημοσιεύεται. Ἔχει καλῶς.—Α Γ.Α. Constantinople. Ὑμετέρα ἐλήφθη Ἡσυχεῖτε. Τὰ φύλλα θὰ λαμβάνητε τακτικῶς. Δημοσιευθήσεται. Προσεχῶς γράφομεν.— Κ. Ν. Ἀμαλιάδα. Δελτάριον ἐλήφθη. Διεύθυνσις ἠλλάγη. Ἂν σᾶς ἐλλείπωσι φύλλά τινα εὐχαρίστως σᾶς τὰ ἀποστέλλομεν δωρεάν, ἀρκεῖ νὰ μᾶς σημειώσητε τοὺς ἀριθμούς.— Ἀναμένομεν.— Π. Ν. Δ. Paris.. Ὑμετέρα ἐλήφθη. Ὑποτεθέντες τόμοι ἀπεστάλησαν. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας. ὡς γράφετε.—Ν Ε Ο. Χαλκίδα. Ὑμετέρα ἐλήφθη. Προσεχῶς γράψομεν. Δημοσιευθήσεται.—Ι. Μ Σῦρον Ὑμετέρα συστημένη μετ' ἰσοκλείστων συνδρομῶν ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Προσεχῶς γράφομεν — Γ Ν.Α. Σῦρον. Ὑμετέρα μετ' ἰσοκλείστων ἀποδείξεων ἐλήφθη. Ἔχει καλῶς —Δ.Σ. Malle. Ὑμετέρα ἐλήφθη Προσεχῶς γράψομεν. —Ι.Τ. Samsoum. Βιβλίον ἀπεστάλη καλῶς καὶ ἐλλείποντες ἀριθμοὶ «Φύσεως» καὶ «Ἠχοῦς».— G J. Rangoon-Burma. Χρήματα ἐλήφθησαν. Συγγνώμην. Χρυσοδέτοι ἀποστέλλονται καθὼς καὶ ἐπιστολή. Ὑπερευχαριστοῦμεν.— Α. Μ. Μελιγαλᾶ. Δελτάριον ἐλήφθη. Διευθύνσεις ἠλλάγησαν. Φύλλα ἀπεστάλησαν.—Ι Δ. Κ. Σῦρον. Ὑμετέραν ἐλάβομεν καὶ ἀπηντήσαμεν.—Ι. Α. Κ. Σῦρον. Συγγνώμην. Τέλος ἀπηντήσαμεν. Ἀναμένομεν. Δημοσιεύεται.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ
ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ
Ν. Ε. ΠΑΝΑΓΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝ. Ι. ΚΙΑΠΕΚΟΥ
(πρώην Ν. Ε. Πανάγου καὶ Δ. Φουσάρα).

Ἱδρυθὲν τῷ 1886 καὶ βραβευθὲν ἐν ταῖς παγκοσμίοις Ἐκθέσεσι τῆς Λιὼν τοῦ 1894 καὶ Βερλίνου τοῦ 1895 καὶ τοῦτο διότι μόνον εἰς τὰς δύο ἀνωτέρω Ἐκθέσεις ἐστάλησαν τὰ προϊόντα του.

Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀπὸ τῆς συστάσεώς του ἐκτήσατο παγκόσμιον φήμην, διὰ τὰ ἐξαίρετα προϊόντά του καὶ διὰ τὰς γνησιοτάτας καὶ καθαρωτάτας ὕλας του.

Τὸ πρῶτον εἰσαγαγὸν εἰς τὸν ἕξω κόσμον, ἤτοι Βόρειον καὶ Νότιον Ἀμερικήν, Ρωσσίαν Αἴγυπτον, Τουρκίαν, Βουλγαρίαν, Συρίαν καὶ διάφορα μέρη τῆς Ἀνατολῆς γνήσιον Ἑλληνικὸν Κονιὰκ ἐκ τῆς πόλεως Χαλκίδος. Ὅπου εἰσήχθη τὸ προϊὸν του ἐγένετο ἀνάρπαστον· σήμερον δὲ κατέστη περιζήτητον εἰς ὅλον τὸν καλὸν κόσμον, συνιστώμενον παρὰ πλείστων καὶ χημικῶν, ὡς τὸ μόνον ἀδόλον, ἀγνὸν καὶ γνωστικὸν ἐν Ἑλλάδι.

Οἱ διάφοροι καταναλωταὶ δι' ἁπλῆς ὁσμῆς θὰ πεισθῶσι περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἀνωτέρω, ἀπευθυνόμενοι πρὸς τοὺς κ.κ.
Ν. Ε. ΠΑΝΑΓΟΝ καὶ Ι. Ι. ΚΙΑΠΕΚΟΝ — ΧΑΛΚΙΔΑ

Γερμανίᾳ τὸ μονοπώλιον τῆς μεταφορᾶς ἐπιβατῶν καὶ ἀλληλογραφίας κατὰ τὸν δέκατον ἕκτον αἰῶνα μετεχειρίζετο 30000 ἵππους. Ὁ οἶκος οὗτος διετήρησε τὸ μονοπώλιον τοῦτο εἰς ἅπαντα τὰ Γερμανικὰ Κράτη μέχρι τοῦ 1815.

Ἀπολουθήσωμεν μέχρι τῶν ἡμερῶν μας τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐπισεσαγμένου ἵππου σημειοῦντες ἐνταυτῷ τὰ σημαντικώτερα μέρη τινῶν διασήμων ἵππων.

Ἀνώνυμος ὑπῆρξεν ὁ ἵππος ἐκεῖνος, ὅστις ἐξετέλεσε τὴν παροιμιώδη τιμωρίαν τοῦ Μαζέπα, τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Κοζάκων τῆς Οὐκραίνης. Καὶ ὁ ἵππος οὗτος μολονότι δὲν ἔφερεν ὄνομα εἶναι γνωστὸς εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς ὁ ἵππος τοῦ Καλιγούλα, ὁ εὐτυχὴς Incitatus.

Ὁ Μαζέπας, ἀκόλουθος τοῦ βασιλέως τῆς Πολωνίας Ἰωάννου Καζιμηρίου πέμπτου, λίαν αὐλικός, ἐδέθη συνεπείᾳ μυστηριώδους τινος περιστατικοῦ δλόγυμνος ἐπὶ ἀγρίου τινὸς ἵππου, ἐγκαταλειφθεὶς οὕτως εἰς τὴν φανταστότροπον φορὰν τοῦ ζώου, ὅπερ δὲν ἐσταμάτησε τὸν ἀχαλίνωτον αὐτοῦ καλπασμὸν ἢ ὅτε ἔφθασεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς γεννετείρας αὐτοῦ γῆς, διατρέξας οὕτω διάστημα ἡμερῶν τινων καὶ διανύσας ἑκατοντάδας λευγῶν· ὁ δὲ Μαζέπας συλλεχθεὶς οὕτω σχεδὸν ἐτοιμοθάνατος ὑπὸ τῶν Κοζάκων ἐνεκατεστάθη παρ' αὐτοῖς, ἐγένετο ἀρεστός, ἀγαπητός, ἕνεκα τοῦ πολλοῦ θάρρους του καὶ τέλος ἐξελέγη ἀρχηγός των. Οὕτως ὁμιλεῖ περὶ αὐτοῦ ὁ Βολταῖρος μὴ ἀναφέρων πόθεν ἠρύσθη τὸ διήγημα τοῦτο.

Ἕτερός τις ὅμως ἱππότης, ὁ Pask, ὅστις στενῶς συνέδεετο μετὰ τοῦ Μαζέπα ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ἰωάννου Καζιμηρίου ἄλλως διηγεῖται τὸ συμβεβηκὸς καὶ συντέμνει αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἁπλούστερον. Ἡ διήγησίς του δὲν εἶναι ποιητικὴ ὅσον ἡ προγενεστέρα, ὁ Βίκτωρ Οὐγγὼ ὅμως ἀναλαμβάνει ταύτην καὶ τὴν καθωραΐζει τόσον, ὥστε ὁ Μαζέπας θεωρεῖται ἐν μικρὸν ἀριστούργημα.

Δέον νὰ προσθέσωμεν ἐνταῦθα ὅτι ὁ ἵππος τοῦ Μαζέπα πολλάκις ἐχρησιμευσεν εἰς τοὺς ζωγράφους καὶ γλύπτας ὡς μοναδικὸν ὑπόδειγμα.

Ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος τούτου ἐγένοντο ὡραιότατα εἰκόνες, ὡς ἡ τοῦ Λουδοβίκου Boulanger, δύο τοῦ Horace Vernet, μία τοῦ Chasseriau καὶ ἄλλαι.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΕΠΙΠΛΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΗ
ΔΙΑ ΠΑΝ ΒΑΛΑΝΤΙΟΝ
Εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Πειραιῶς ὁριθ. 5 κατάστημα εὑρίσκονται ἔπιπλα καινουργῆ, στερεά, κομψὰ καὶ μὲ τιμὰς πραγματικῶς εὐθυνάς. Ἐκτὸς τῶν καινουργῶν εὑρίσκονται καὶ ἔπιπλα ἀναχωρουσῶν οἰκογενειῶν (occasion).
Ξ Ὁδὸς Πειραιῶς Ξ